

Gorenjesenič-

ki Janko pa

Metka

STR. 5

Me veseli,

gda je dvor

puni z živalmi

STR. 6

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 5. junija 2014 ☼ Leto XXIV, št. 23

Erika Köleš Kiss je prisegla v slovenskem jeziku

PRIČAKUJE PREDLOGE, PROŠNJE IN PRIPOMBE

Kot vemo, je bilo na aprilskih volitvah poleg 199 poslancev v madžarski parlament prvič izvoljenih tudi 13 zagovornikov manjšin, med katerimi je tudi Erika Köleš Kiss, ki v hramu demokracije zastopa Porabske Slovence. Na konstitutivni seji parlamenta, ki je bila 6. maja, so pred madžarskimi zgodovinskimi prapori dopoldne svečano zaobljubo najprej opravili poslanci, njihovi kolegi iz narodnostnih vrst pa so to storili v popoldanskih urah.

»Najprej smo bili navzoči pri prisegi poslancev, nato smo pred Lászlóm Kövérjem, ki je bil takrat že ponovno izvoljen za predsednika parlamenta, posebej prisegli še sami. Vsak od nas je lahko povabil dva sorodnika oziroma gosta, prisotnih pa je bilo tudi nekaj funkcionarjev, s katerimi največ sodelujemo. Deset nas je priseglo v svojem materinem jeziku, preostali trije v madžarščini. Potem ko smo predhodno dobili domov besedilo prisega, sem v pismu predlagala, da dodam še besede, da bom delala za slovensko narodnost. Vljudno so mi odgovorili, da to ni mogoče, saj je besedilo prisega zakonsko določeno, lahko pa predlagam, da bi bila ob naslednjih volitvah prisega razširjena,« je po-

Zagovorniki trinajstih narodnosti s predsednikom vlade Viktorjem Orbánom in državnim sekretarjem Jánosom Lázárjem. Slovenska zagovornica Erika Köleš Kiss četrta z desne

vedala Erika Köleš Kiss, ki ji v parlamentu delajo družbo še tri zagovornice in devet moških kolegov, ki imajo, razen tega, da ne morejo glasovati, enak status kot poslanci. Svoje delo bodo opravljali poklicno, poleg plače pa bodo dobili povrnjene potne stroške in tudi najemnino za stanovanje v Budimpešti.

Novopečeni zagovorniki so vsi več ali manj aktivni funkcionarji svojih državnih manjšinskih samouprav.

»Osem manjšin v parlamentu zastopajo predsedniki samouprav, nekaj nas je podpredsednikov in

samo eden ni bil v vodstvu državne samouprave svoje narodnostne skupnosti. To pomeni, da sem več ali manj te obraze že videvala ali celo sodelovala z njimi,« je pojasnila zagovornica in dodala, da bodo v skladu z zakonodajo kot funkcionarji v samoupravah lahko delovali le še do jesenskih lokalnih volitev, potem pa ne več. Vsekakor pa bo njeno sodelovanje z Državno slovensko samoupravo, in tudi z drugimi organizacijami Porabskih Slovencev, zdaj še bolj intenzivno: »V parlamentu zastopam interese Slovencev. Svoje delo bom lahko dobro opravljala le

tako, če bom v nenehnem stiku z našimi organizacijami, ne le s tistimi, ki delujejo v Porabju, ampak tudi v drugih delih Madžarske. Funkcionarje teh organizacij in vse druge ljudi iz narodnostnih vrst vabim, da se s svojimi predlogi, prošnjami in pripombami obračajo name in so mi v pomoč.«

Erika Köleš Kiss pričakuje, da se bo pravo parlamentarno delo začelo šele po poletnih počitnicah, meseca septembra, saj tudi komisija za manjšinska vprašanja v tem trenutku še ni konstituirana. »Ko nisem na seji ali v parlamentu, v

teh dneh intenzivno iščem stanovanje, prostore za pisarno in vse drugo. Imam tudi pravico, da zaposlim enega sodelavca. Dejstvo je, da moramo biti tudi zagovorniki seznanjeni z vsemi temami, o katerih razpravlja parlament. Na sejah komisij bomo enakovredni poslancem. V pravnem jeziku se najbolj znajde človek, ki je to študiral in zato sem izbrala pravniko.« Zanimivo je, da so novopečeni zagovornici v prvih dneh po izvolitvi gradivo iz parlamenta v Monošter pripeljali neposredno iz Budimpešte, enkrat pa je to delo opravila celo policija iz Sombotelja. »Zdaj gradivo prihaja po elektronski pošti. Ko bom imela stanovanje v Budimpešti, bo pisno gradivo prihajalo tja,« pove sogovornica, ki upa, da bo kljub temu, da bo poslej veliko manj časa preživela v Porabju, lahko še naprej pela v monoštrskem komornem pevskem zboru: »Kot vse kaže, bo en teden v mesecu namenjen za plenarna zasedanja, en teden za delo komisij, tretji teden dni pa za delo v domačem okolju. To pomeni, da ne bom mogla tako pogosto hoditi na vaje. Ne bi pa rada nehala, saj rada in z veseljem pojem.«

Silva Eöry

Slovenski penzionisti veselo po dvej kolaj

Varaški pa slovenčarski penzionisti so se 22. majuša, po dugom deževnom časi, na prvom lejpom sončnom dnevi napautili na turo z biciklini v Sakalauvce. Izlet z biciklini je vküper sprajla, ga vodila podpredsednica društva Marijana Kovač, zakoj si je veliko pohvalo pa zahvalo zaslužila. Za te nepozablen zadvečerek se lepau zavalimo velkoj pa slovenskoj sakalauvskoj samoupravi, posaba županji Valiki Rogan, predsednici Ireni Fasching, Klari Rogan prejšnji vodji, pa Jožini Šomeneki (Bene) danešnjomi vodji domanji penzionistov.

Že Varašancov nas je telko dobilo volo se vküper pelati z biciklini v Sakalauvce, ka se je kolau prvoga biciklina v koloni že pri slovenčarskoj kapejlici obračalo, zadnjjen biciklin je pa eške kumar samo na začetki vesi biu.

Sakalauvska velka samouprava pa Slovenska narodnostna samouprava sta nas redno presenetile (megleptek). V kulturnom daumi so nas podvorili z djüžinov, aj prej mamu zavole mauči goniti bicikline po goščajski potaj tü. Klara Rogan, prejšnja vodja sakalauvske sekcije, se je en cejli den mogla vrtiti kaulak špajerta, telko vse nam je spekla. Lejpa gesta je bila od Anuške Penzeš pa Ferija Meggyesa, steriva sta go podarila z velkim püšlom lejpi domanji rauž.

V modernoj djagerskoj kuči stari spomini iz svoji lejpi mladi lejti. Kak je inda fajm bilau, kak so prej trnje vöpucali, flanco sadili, drva vöpucali, kak so se hecali... Tü nas je vodila mlada Sakalauvčarka Gabriela Makár, stera skrb ma pa red drži v obnauvlenoj djagerskoj kuči.

Namesto rečaj aj gončijo obrazi

Piknik, steroga smo si planirali sami, pripravila sta nam ga pa domanja velka samouprava pa slovenska samouprava, ka bi si v senjaj nej smeli želeti. Laci Nemeš pa Jože Illeš sta brigo mela, aj mamu po dini sago pa dobro vaudjalge.

Vsakalauvskoj kapejli smo si düšo tü napunili pa z molitvijo prosili blagoslov za srečno paut za nazaj domau.

Županja Valika Rogan bi leko üšla za maloga popa tü. Kak če bi malo mešo slöžžila pri svetlobnom križi, v pridigi nam pa ta prajla, kak je nastal križ, ka znamenüja domanji lidam, kakšno poštenje majo do križa, steri je brani od vsega hüdogo.

Tekst pa kejpi: Klara Fodor

GRajski festival

Krajinski park Goričko je pripravil *GRajski festival* z dogodki na gradu pri Gradu in v Pečarovcih. V programu je bila tudi premiera dokumentarnega filma *Upkač* avtorja Gregorja Šubica, v katerem je prikazal del življenja ptice smrdokavre/upkača ali po goričko upkaša, velikega skovika in kot dodatek ptice zlatovranke, ki je postala izjemna (dragocena) redkost in jo poizkušajo iz sosednje Avstrije zvabiti na Goričko. Premiero si je ogledalo blizu 100 obiskovalcev, med njimi tudi nekaj Goričancev, pri katerih je bil film posnet.

Gregor Šubica je doslej posnel več dokumentarnih filmov o pticah, samostojno ali v sodelovanju z Društvom za opazo-

vanje in proučevanje ptic Slovenije. Slednje je proučevalo v nekaj vaseh na Goričkem veli-

Upkač si je za gnezdenje pred dvema letoma izbral staro jablo (medušno-medeno) sredi Peskovca. Lani je gnezdil na koncu vasi, kje je letos, pa ni znano.

kega skovika, denimo, v Budin-

in Serdici. Ornitologinja Katarina Denac, ki je proučevanje strokovno vodila, je imela

razvejano ekipo, ki je zelo pozorno spremljala življenje ve-

likega skovika in upkaša tako podnevi kot ponoči. Zanimalo jih je, kje ptice izbirajo gnezda, naravna, v drevesnih duplih ali umetna, koliko mladičev izvalijo, kako jih hranijo in tudi, koliko jih preživi. Sodobni, tudi na Goričkem nekoliko intenzivnejši način kmetovanja, ni v prid pticam, zato nekaterih skorajda ni več, čeprav si tudi prekmurski člani Društva za opazovanje in proučevanje ptic prizadevajo, da bi se ohranile in pomnožile. Kot rečeno, je trenutno najbolj kritično zlatovranke, nekoč povsem običajno ptico, zdaj pa zelo zelo redko ob avstrijski meji. O teh razsežnostih, o pogledu domačinov na ohranjanje ptic in izkušnjah v sosednji Avstriji

pripoveduje s sliko in besedo dokumentarni film *Upkač*.

V programu *GRajskega festivala* je potekal tudi študentski raziskovalni tabor *Historične obleke* in za zaključek v Pečarovcih 2. igre trideželnega parka Goričko-Raab-Őrség, ki so bile v znamenju evropskega dneva parkov, sodelovalo pa je 7 ekip. Društvo vinogradnikov Goričkega je pripravilo tudi ocenjevanje vin.

Upkač je skupni slovensko-madžarski projekt ohranjanja visokodebelnih travniških sadovnjakov. V Porabju je že kar nekaj rezultatov, kjer izstopa hiša jabolok na Gornjem Seniku.

E. Ružič

Bilanca iz izkaz poslovnega izida Radio Monošter

Občni zbor Državne slovenske samouprave je na svoji redni seji, dne 24.04.2014, razpravljal o poslovanju neprofitne družbe Radia Monošter, in sprejel finančno poročilo za poslovno leto 2013. Občni zbor je odobril, da se čista izguba v višini 214 tisoč HUF razporedi v Rezerve iz dobička.

BILANCA (A) letnega poročila

(v 1000 Ft)

zap.št.	Postavke	Predhodno leto	Popravki prehodnega leta	Teško leto
a	B	c	d	E
SREDSTVA				
01.	A. Dolgoročna sredstva (02+04+06)	16.268		11.276
02.	I. Neopredmetena sredstva	3.001		1.957
03.	popravek vrednosti Neopredmetenih sredstev iz 02 vrsti			
04.	II. Opredmetena osnovna sredstva	13.267		9.319
05.	popravek vrednosti Opredmetena sredstva iz 04. vrsti			
06.	III. Dolgoročne finančne naložbe			
07.	popravek vrednosti Dolgoročne finančne naložbe iz 06 vrsti			
08.	B. Kratkoročna sredstva (09+10+11+12)	5.342		6.254
09.	I. Zaloge			
10.	II. Poslovne terjatve	6		30
11.	III. Vrednostni papirji			
12.	IV. Denarna sredstva	5.336		6.224
13.	C. Aktivne časovne razmejitve	77		45
14.	SKUPAJ SREDSTVA (01+08+13)	21.687		17.575
OBVEZNOSTI DO VIROV SREDSTVA				
15.	D. Kapital (16-18+19+20+21+22+23.)	14.965		14.751
16.	I. Vpoklicani kapital	3000		3.000
17.	Iz tega: odkupljene lastne delnice z nominalno vrednostjo			
18.	II. Nevplačan vpoklicani kapital(-)			
19.	III. Kapitalske rezerve			
20.	IV. Rezerve iz dobička	9.619		11.965
21.	V. Vezane rezerve			
22.	VI. Rezerve iz prevrednotenja			
23.	VII. Čisti dobiček ali čista izguba poslovnega leta	2.346		-214
24.	E. Ciljna rezerva			
25.	F. Obveznosti (26+27+28)	1835		123
26.	I. Podrejene obveznosti			
27.	II. Dolgoročne poslovne obveznosti			
28.	III. Kratkoročne poslovne obveznosti	1.835		123
29.	G. Pasivne časovne razmejitve	4.887		2.701
30.	SKUPAJ OBVEZNOSTI DO VIROV SREDSTVA(15+24+25+29)	21.687		17.575

Izkaz poslovnega izida

Obdobje: 01. januar 2013 - 31. december 2013	v tisoč Ft	
	predhodno obdobje	tekoče obdobje
A. Skupaj prihodki iz javnega delovanja	50737	47533
1. Podpore za javno delovanje	31900	31900
a) od ustanovitelja		
b) iz državnega proračuna	31900	31900
c) od lokalne samouprave		
d) drugo		
2. Podpora iz razpisov	11168	8641
3. Prihodki od javnega delovanja		
4. Prihodki iz članarine		
5. Drugi prihodki	7661	6985
6. Finančni prihodki	8	7
B. Poslovni prihodki	0	0
C. Skupaj prihodki (A+B)	50737	47533
D. Odhodki za javno delovanje	48391	47747
Materialni stroški in storitve	13999	13707
Stroški dela	26874	27068
Amortizacija	6180	6929
Drugi odhodki	1338	40
Finančni odhodki	0	3
Izredni odhodki		
E. Poslovni odhodki	0	0
Materialni stroški in storitve		
Stroški dela		
Amortizacija		
Drugi odhodki		
Finančni odhodki		
Izredni odhodki		
F. Skupaj odhodki (D+E)	48391	47747
G. Poslovni dobiček pred obdavčitvijo (B-E)	0	0
H. Davek iz dobička	0	0
I. Čisti poslovni dobiček obračunskega obdobja (G-H)	0	0
J. Dobiček javne dejavnosti obračunskega obdobja (A-D)	2346	-214
REFERENČNI PODATKI		
A. Stroški dela		
1. plače	20466	19570
od tega: - honorarji	4353	4597
2. Drugi stroški dela	819	1359
3. Prispevki	5589	6139
B. Sredstva za podpore	0	0

Franček Mukič glavni urednik - direktor

OD SLOVENIJE...

Volitve v Evropski parlament

Na volitvah v Evropski parlament je največ glasov (24,86 odstotka), dobila Slovenska demokratska stranka (SDS), ki bo imela tri poslanske mandate, sledi pa ji (16,46 odstotka) skupna lista Nove Slovenije (NSI) in Slovenske ljudske stranke (SLS) z dvema mandatoma. Na tretjem mestu je lista Verjamem (10,5 odstotka), sledita pa ji z 8,16 odstotka glasov Demokratična stranka upokojenцев (DeSUS) in z 8,05 odstotka glasov Socialni demokrati (SD). Slednji trije so prejeli po en mandat. Iz SDS-a bodo v Evropskem parlamentu sedeli Milan Zver, Romana Tomc in Patricija Šulin, skupno listo SLS-a in NSI-ja bosta zastopala Lojze Peterle in Franc Bogovič, listo Verjamem bo v Evropskem parlamentu zastopal Igor Šoltes, stranko DeSUS Ivo Vajgl, SD pa Tanja Fajon. Vsi razen Patricije Šulin so bili izvoljeni s preferenčnimi glasovi. Zaradi slabih volilnih rezultatov so odstopili Gregor Virant, Igor Lukšič in Pavle Gantar, predsedniki Državlanske liste, Socialnih demokratov in stranke Zares.

Vodstvo protikorupcijske komisije popolno

Predsednik Borut Pahor je izmed petih imen za namestnika predsednika Komisije za preprečevanje korupcije (KPK) izbral nekdanjo novinarko in urednico revij Jana in Obrabi Almo Maruško Sedlar in predavatelja gospodarske kriminalitete na višji policijski šoli Igorja Lambergerja. Predsednik KPK-ja Boris Štefanec je poudaril, da dejstvo, da KPK vse od marca ni imel podpredsednikov, ni zmanjševalo njenih pristojnosti in obremenitev. V tem času so po njegovih besedah končali okoli 170 postopkov in odgovorili na več 100 vprašanj ter tudi opravili raziskavo o etičnosti v sodstvu.

Signal 2013/2014 - dva jubileja:

USTANOVITEV DRUŠTVA IN ZAČETEK DELOVANJA PAVLOVE HIŠE

Signal 2013/2014, letna publikacija štajerskih Slovencev v Avstriji, je v znamenju dveh, med seboj tesno povezanih jubilejev: 25-letnice ustanovitve Kulturnega društva Člen 7 za avstrijsko Štajersko in 15-letnice delovanja Pavlove hiše v Potrni/Laafeldu pri Radgoni. Predsednica prve slovenske kulturne in politične organizacije štajerskih Slovencev - manjšine, ki je niso priznavali v Avstriji in za katero se dolgo ni zanimala tudi Slovenija - mag. Suzanne Weitlaner v uvodu, naslovljenem na bralke in bralce, piše: *»Znova Vam ponujamo širok izbor prispevkov in prepričani smo, da bo vsak izmed Vas med njimi našel nekaj zase. Pavlova hiša je gostila veliko prireditev, srečanj in obiskov, leto 2013 pa je minilo mnogo prehitro. S pomočjo fotografij si ga lahko znova pričarate in odvrtilite v Vaših mislih... Nekdanji in sedanji člani, sodelavci, podporniki, obiskovalci, sosede in prijatelji so pripomogli k temu, da smo slovensko narodno manjšino na avstrijskem Štajerskem rešili pred pozabo, da smo lahko v Pavlovi hiši ponudili čezmejno kulturno dejavnost in da imamo na avstrijskem Štajerskem znova aktivno slovensko skupnost.»* Predsednica poudari željo po ohranitvi sedanjega pozitivnega ozračja, in da le-to ne bi postalo žrtev krize, ko se pogosto varčuje pri kulturi in raznolikosti in *»lahko nacionalizem znova pade na rodovitna tla.»*

Suzanne Weitlaner je avtorica prvega prispevka: *Slovenska čitalnica v štajerski deželni knjižnici - slovenska literatura v centru Gradca.* Čitalnico so odprli pred enim letom tudi po zaslugi tedanjega slovenskega veleposlanika Aleksandra Geržine, ki je uspel uresničiti željo slovenskih izobražencev v Gradcu. V sodelovanju z direktorjem Štajerske deželne knjižnice dr.

Christophom Binderjem, ravnateljico Univerzitetne knjižnice Maribor dr. Zdenko Petermanec in slovenskimi ustanovami v Gradcu je bila zamisel v pol leta uresničena. Slovenske založbe so prispevale 2 tisoč knjig, obiskovalcem so na voljo tudi osrednji slovenski dnevnik. Avtorica predstavi še druge dvojezične

kulturne prireditve in društva v Gradcu vse od začetkov 20. stoletja do ustanovitve KD Člen 7 za avstrijsko Štajersko leta 1988. Pri tem omeni, da so pravice Slovencev na Štajerskem po avstrijski državni pogodbi iz leta 1955 enake kot pri Slovencih na Koroškem in Hrvatih na Gradiščanskem. V življenju ni razkorak med zapisanim in dejanskim samo velik, marveč ogromen, KD Člen 7 ga počasi, iz leta v leto zmanjšuje. Slovenska čitalnica v štajerski deželni knjižnici je zelo pomembna pridobitev za slovensko in nemško govoreče prebivalce mesta.

Pod naslovom *Odkrivajmo seščino*, je opisana ekskurzija udeležencev tečaja slovenščine iz Pavlove hiše in Feldbacha na Goričko. Obiskali so Pertočo, Grad in turistično kmetijo in lončarja Zelka v Pečarovcih. V članku je poudarjen pomen srečevanja učencev tujega jezika z naravnim okoljem, živim jezikom, s

katerim se najprej seznanjajo v učilnici. Glasbeno delavnico v Pavlovi hiši, ki sta jo vodila Tomaž Rauch in Janko Jezovšek, predstavlja Želka Papič. Uspeh delavnice je v množični udeležbi mladih iz Slovenije in Avstrije, ne glede na znanje enega ali obeh jezikov, kajti povezuje jih pripadnost glashi. Darja Rošker, ki v Pavlovi hiši vodi tečaje slovenskega jezika, je opisala ekskurzijo na grad Riegensburg in v tovarno čokolade Zotter. Zgodovinar Filip Čuček je avtor članka *Nemško-slovenski nacionalni konflikt na Spodnjem Štajerskem v avstrijski ustavni dobi - Od obnove ustavnega življenja do padca Taaffejeve (druge)*

vlade. Avtor, ki je nadaljevanje napovedal za naslednji Signal, je napisal: *»Opredeljevanje za nemštvo ali slovenstvo je bilo po obnovi ustavnega življenja posledica zavezanosti določenim kulturnim vrednotam in političnim vizijam. Nemštvo se je definiralo kot sistem napredka in svobode, slovenstvo pa je postajalo sinonim za nazadnjaštvo, klerikalizem in ultramontanizem.»* Pozabljeno gverilsko vojno pri Lučanah/Leutschachu obuja Engelbert Kremshofer, medtem ko Dušan Ščap opisuje, kako je Štefan Lehocki preživel koncentracijsko taborišče v Dachau. Zanimive teme, ki jo občasno obudijo tudi v Sloveniji, se je lotil Armin Klein, in sicer ponovne železniške povezave med avstrijsko in slovensko Radgono. Mesti sta bili z železnico povezani od leta 1890 do aprila 1945, ko so razstrelili most čez Muro.

Arhitektka Andreja Benko raz-

mišlja o *odgovornosti oblikovanja prostora in poudarja:* *»Arhitektura namreč ne pozna ostre nacionalne ločnice, saj se nanaša predvsem na danosti terena, podnebja in možnosti določenega teritorija...«* Helmut Strobl piše o življenju na meji nekoč in danes, ko *»odprte meje in brezmejnost doživljamo kot osvoboditev, radi obiščemo Slovenijo ...«* O Radgoni in slovenskih imenih vasi v Radgonskem kotu: Dedonci, Gorica, Gosinja vas, Potrna, Pridova, Zenkovi in Žetinci, piše Silvo Torkar, medtem, ko je Lidija Vindiš-Roesler opisala zgodovino lova na čarovnice: *»V času lova na čarovnice je bila Štajerska še enotna in se ni - tako kot danes - ločevala na avstrijsko in slovensko Štajersko. Kljub temu lahko pri čarovniških procesih opazimo razliko med obema deloma Štajerske.»* Preberemo, da je bila zadnja čaravnica v Evropi usmrčena z mečem leta 1782. Kako je doživel judovske poletne počitnice v Bad Gleichenbergu, je opisal Thomas Stoppacher, Franc Kuzmič pa predstavlja reformacijo v Prekmurju: *»Po načelu: Čigar območje, tega vera! - so poleg Lendave postale protestantske najprej katoliške župnije Dobrovnik, Turnišče in Bogojina.»*

Prispevki so opremljeni s fotografijami in zemljevidi, ki bogatijo vsebino, kakor je leto 2013 v Pavlovi hiši in v povezavi z njo, dopolnjeno na posebnih straneh s številnimi fotografijami.

Signal 2013/2014 je v znamenju dveh, za štajerske Slovence pomembnih jubilejev, zato je uredništvo povabilo različne osebnosti, naj na kratko opišejo odnos do Slovencev na avstrijskem Štajerskem in njihove dejavnosti od ustanovitve KD Člen 7 in začetka delovanja Pavlove hiše. Zanimiva in vsebinsko pomenljiva razmišljanja dopolnjujejo vsebino Signala.

Ernest Ružič

Gorenjesenički Janko pa Metka

Gorenjesenička mlajšeča gledališka skupina je 22. majuša nutrapokazala svojo nauvo igro, priredbo znane pravljice *Janko in Metka* (*Jancsi és Juliska*). Predstava je bila v 11-oj vöri v kulturnom domi, steroga so napunili malčki pa šaularge, med njimi so sejdle ništrne babice pa mamice tö. Od tistoga mau, ka šaule same organizirajo pa plačüvlejo (s pomočjauv Urada

Mlašeča gledališka skupina seničke šaule je zdaj špilala v knjižnoj rejči

za Slovence v Ljubljani) krožke pa kulturne skupine, je bila tau prva premiera gledališke skupine. Šaule so tau dejavnost prejkvzele od Slovenske zveze od začetka 2013. leta.

V igri nastopa pet šaularov, dve dekleti, sterivi sta igrali glavne vloge (mačijo pa čalarico) špilata že več lejt, trge igralci so pa nauvi (Janko, Metka in oče). Tau, kak bi se mačija rada rejšila od Janka pa Metke, vsi poznamo, kak tau tö, kak krmi čalarica Janka, ka bi ga potistim spekla pa pogejla. Dapa v peči zgori ranč

Na völkö oprejte öči, lampe... malim pa vekšim se je vidla igra na odri

čalarica, tak se te mlajši rejšijo. Samo pravljico gorenjesenički malčki pa šaularge tö dobro poznajo, na njini obrazaj se je vidlo, ka njim je všeč tisto, ka se godi na odri, kak špilajo njini vrstniki, steri so rejsan flajnsni bili.

Igro je na oder postavila Ildiko Dončec Treiber s pomočjo mentorice Irene Kalamar iz Martinja. Pri senički mlajšaj smo bili včeni, ka špilajo v domanjom narečji, tau igro so pripravili v knjižnom geziki. Otroci so dokaj lepo pa razločno gučali (govorili), vidlo se je, ka so mogli dosti probati, vaditi. Najbole doživeto (átéléssel) sta svoji vlogi zašpilali mačija pa čalarica, dapa posrečeniva sta bila Janko pa Metka tö. Svojo vlogo, ka ga skrbi za svoje mlajše, je dobro zašpilo öče tö.

Pismo iz Sobote

Čunte za psa

Bilou je v mesnici. Šou sam küpit ranč telko mesa, kelko sam pejnez v žepki emo. Vej pa vejte, kriza! Na vsikši euro trbej gledati, ga varvati.

»Kelko,« me je mesar pito, kak bi šenki davö.

»Telko,« sam doj djau tiste srmaške eurone. »Ranč za telko pejnez mi mesou za gulaž vrejžite!«

Eške je nej nožica v roke vzeu, se je zar za meu v zgasila edna ženska. Prkletö silo je mogla meti.

»Gospoud?! Mate čunte za pse? Štiri kile mi trbej,« je ranč nej čakala, ka njoj človek kaj nazaj povej. »Štiri kile mesnati čunt mi dajte!«

Ge ne vejim, če se mesar pa ta ženska poznata. Depa, name, kak bi spoj več nej bilou. Kak bi na moj gulaž vcejlak tapozabo.

»Ja, mamö čunte, kak bi nej meli. Tak včasim vam prinesem. Eške lepše mamö, kak ste je pred trejmi dnevami doubili,« je odišo nikan ta nazaj.

Name pa je začnolö mantrati, kakšnoga psa ma ta ženska? Če ta ženska na vsikši tretji den štiri kile čunt küpi, vejn mora doma meti nej enoga psa. Ali pa ma tak velkoga, najvejškoga? Pa sam vözračuno, ka té pes mora pogesti dvanajst kil čunt na eden keden. Dun me je migalo, ka je tou za ženske. Vznak sam se obrno. Ja, gvüšno mora na njenom dvouri biti nikšen nebeski lajavni stour. Ženska, kak na kejpö. Vrejd vzeta frizura, gnat iz najbökše baute, nojeti vrejd vzeti pa lakejrani, na licaj dveji kili pudra pa šminke, koulö ouči pa vsefele farbe. Buma, ta je nej samo tak! Na, masar je dun nazaj prišo. Čunte njoj je tadau, ženska je plačala pa go več nej bilou. Samo je eške njena saga po parfömi ostanola. Zdaj sam dun ge na redi biu.

»Kak sva zdaj zgučaniva,« si je rokave gor potegno. »Gulaž ali nika takšnoga ste prosili?«

»Vejte, ka,« sam tak malo brodo. »Bole za te pejneze meni tö čunte dajte. Vej pa moj pes ne more vsikši den gulaža gesti. Aj si malo zobe na čuntaj brüsi. Aj bou, za te pejneze mi bole čunte dajte, kak tistoj ženski.«

Pa je tak bilou. Eške gnouk več čunt sam doubö, kak pa tista vönamalana. Trno veseli sam odišo tavö. Malo dale je ženska s štirimi kilami čunt na mobitel zvala, vejn moža. Nikak tak se je tau čülo:

»Ti samo vodou na špejet deni. Ge že pridem, gda de trbelö. Čunte sküjava pa po tejm že nikšno župo ali pa kaj drugoga napraviva. Ti si gnes od toga brodi, ge sam si včera!«

Ge go poslüšam, go gledam, ne razmejm najbole. Pa mi je vrag nej dau mejra. Gezik pa ranč tak nej. Mogo sam go pitati.

»Gospa? Dun mi povejte, kak se vaš pes zové?«

Ženska me samo pogledne, me gleda pa mi vöovadi, ka una nikšnoga pisa nema doma. Pa je že šla tadale. Na zdaj sam že vedo, kak je s tejm. Sam vedo, ka smo mi doma tö tri dneve samo čuntovö župo geli pa si pomali mesou doj z nji strügali. Zdaj je s tejm tak, ka se vsikši tretji den srečava pri mesari. Pa vsikši od naja skur laja, gda čunte za pesa prosö.

Miki Roš

Predstava – pa tej mlajši – bi si zaslužila, ka bi go eške dostafart zašpilali, škoda, ka sta dveji glavni igralki že v osmom klasi pa nej gvüšno, ka ta leko drugö šaulsko leto tö špilale. Zatök je baukše premiere meti nin februara, ka je te do konca šaulskoga leta eške dosti časa za nastope.

M. Sukič

Foto: E. Ružič

... DO MADŽARSKE

V parlamentu sprejeli narodnostne zastopnike

27. maja sta namestnik premiera Zsolt Semlyén in minister za človeške vire Zoltán Balog v madžarskem parlamentu sprejela zagovornike trinajstih narodnosti na Madžarskem. Po spremembi sistema imajo narodnosti na Madžarskem prvič svoje zastopnike v državnem zboru, le-ti se bodo neposredno vključevali v delo parlamenta. Namestnik predsednika vlade Zsolt Semlyén je poudaril, da so za madžarsko vlado enako pomembni zamejski Madžari in narodnosti na Madžarskem, ki »lahko odigrajo vlogo mostu med Madžarsko in njihovimi matičnimi državami«. Izjavil je, da bo vlada partnerica pri preprečevanju »etnobiznisa«. Minister za človeške vire Zoltán Balog je izpostavil, da narodnostno vprašanje ni zadeva določenega resorja, temveč je vsevladno vprašanje. »V novem temeljnem zakonu Madžarske imenujemo skupnosti, ki že več sto let živijo na območju Madžarske, narodnosti, ne pa manjšine.« Minister je v zvezi s tem poudaril, da ta sprememba daje težo narodnostnim skupnostim, obenem nosi tudi zgodovinsko odgovornost in možnost za izoblikovanje pravega karakterja nove institucije, ki se imenuje narodnostni zagovornik.

Devet resorjev v tretji Orbánovi vladi

Parlament je prejšnji teden sprejel novo strukturo ministrstev, v kateri ni veliko sprememb v primerjavi s prejšnjö. Namesto osmih ministrstev jih bo devet, kajti Urad premiera bo dobil rang ministrstva, na čelu katerega bo v ministrskem rangü dosedanji državni sekretar János Lázár. To novo ministrstvo se bo ukvarjalo z razvojem podeželja, zato bo agrarno ministrstvo spremenilo tudi naziv in bo le ministrstvo za kmetijstvo, ki ga bo vodil dosedanji minister Sándor Fazekas. Ne bo sprememb pri notranjem in obrambnem ministrstvu ter ministrstvu za človeške vire. Dosedanje ministrstvo za javno upravo in pravdosje bo le pravosodno ministrstvo, ki ga bo vodil László Trocsányi, kajti dosedanji minister Tibor Navracscics bo prevzel vodenje zunanjega resorja. Minister za nacionalno gospodarstvo ostane Mihály Varga, ni še povsem gotovo, kdo bo vodil ministrstvo za nacionalni razvoj, eden od možnih kandidatov je tudi naš rojak Antal Rogan.

Me veseli, gda je dvor puni z živalmi

V Porabju od leta do leta vsigdar menje živine mam, krav že skur spoj nega, svinje tū pa tam, kokauši se še najdejo, dapa bola samo pri starejši. Mladi delat odijo pa tau pravijo, ka nejmajo časa pa ranč se ne spleča, ka bi se s tejm spravlati. V Slovenskoj vesi Gabor Šömenek je malar, dapa prvin kak bi delat ũšo, še spolaga svinje, kokauši, golaube, mačke pa pse. Kak on pravi, s svinjami se ešče vredno spravlati, dapa drũgo, ka drži, tisto že samo bola za svojo veseldje.

- Gabor, kak pa zaka si se začno ti spravlati s tejm, ka golaube, več fela kokauši pa male pravce držiš?

»Tau je name oča že tak nutranavčo, zato ka on je tašo vsigdar emo. Mena se je tau povidlo, pa sem te prejk vzejo od njega. Tau je zato dosta dela pa dostakrat je tak, ka se ti ranč ne spleča. Dapa dja tau delam bola samo za svojo veseldje, pa nej samo za pejnaze.«

- Kakšne živali vse maš?

»Šiške mam, golaube, več fele, kokauši mam dvauje fele, edne so taše male, ranč ne vejim, kelko čučinov, mačke pa dva lejpa nemškoga ovčara.

- Zaka si ranč te hobi sebi vöodebro?

»Kak sem že pravo, dja sem tau že od oče erbo. Tū v vesi je on emo najprvin golaube, te z veliko pütov, dočas v vesi je taše še niške nej vido. Dja sem svoje v Székesfehárvári küpo, zdaj dja že mam angleške pa vogsrske, te z veliko pütov. Dapa nej daleč od tec na Slaskom, na Hodoši eden že tō ma. Drũgo pa tau, gda domau pridem, te me tej že doma vsi čakajo. Kak psauvge tak golaubi, štere bi cejli den tagledo, kak se tū po dvauri nosijo. Mena je tau lejpo delo s tejm golaubi, s tejm kokauši se spravlati, ovak bi tak nej delo, ka se tau spoj ne spleča. Tau je velka baja, ka mena djastrik dosta golaubov odnese, sé notra pride v dvorišče pa odtec. Tašo je ešče

vrag nej vido! Dapa ranč tak, če nejmaš skrb golaube, taur (dihur) je tō odnese, tašo se je že tō zgaudio. Zato, ka tej se ne morejo tak nesti kak poštarje, samo par mejterov pa potistim si že dola vsedejo.

- Dosta kokauši maš, ka delaš s telšimi djajcami?

»Eden tau doma ponücam, drũgi tau razdelimo, zato ka je velka družina, ka ostane, tisto pa spolagam z malimi čučimi (piščanci).«

- Kelko golaubov maš?

»Stalno ranč ne vejim, dapa tak petdeset gvüšno ka mam.«

- Ka polagaš z njimi?

»Pšenicu djejo, djčmen pa tašo. Tej, steri te velke püte majo, te venej na dvauri polagam, poštarje se pa nutra v klejt nesejo pa tam djejo, nje ranč nej trbej polagati.«

- Golaubi kak nagausti nesejo?

»Golaub sedemnajset dni sedi na djajcaj, potejm dva mejseca gorazrani male, pa te potistim pa nese. Tisti so najbavški golaubdje, steri se rano sprtulejt zležejo. Te, gda se misijo, te ne nesejo, ovak pa tak po dva pa pau mejsecaj.«

- Kelko kokauši maš?

»Stalno ranč ne vejim, te redne pa te male kokauši, vsevküp petdeset gvüšno mam.«

- Te male kokauši menša djajca nesejo, kak te velke?

»Malo so samo menše, dapa

ovak so dosta bole žunte djajce, kak je te velke znesejo. Te fejt iščejo, zato ka so fejt dobre za peči pecivo, od tej djajec je testau dosta bola lepšo, bola žunto.«

- Kelko svinj maš?

»Mam tri čotje, zdaj se je osemnajset prašičov skotilo. Tau je spoj dosta, dapa nišo falingo nejmajo, vsi so spoj lejpi. Te pravce pomalek, kak se kotijo, tak je odavam. Dostakrat je tak, ka se ešče ranč ne skotijo, že so odani. Zato ka lüstvo raj tjüpi pravce od rama, kak tiste, stere z autom vozijo. Tau leto sem štirideset, štiridesetpet gvüšno audo.«

- Kelkokrat skoti edna čoka?

»Tak sedem, osemkrat, dapa dje taša tō, stera desetkrat koti. Dapa dje takša, stera samo parkrat, pa več nejma ali samo dva pa tri edno paut. Taše čoke

tadale ne držim, liki jo odam, pa s pravcov edno drũgo čoko njam.«

- Kama go leko oda, sto tjöjpi čoko?

»Pozimi čoko naletja leko odaš, zato ka tau mesau je najbavško za klobase. Mi zato se neškemo s tejm spravlati, ka tau je dosta dela, zato go bola odamo.«

- Te zato delo maš zavole?

»Mam, ne morem se žaurgati, živali, njive, farbat odim, pa mati je že tō osemdesetdem lejt stara, njau tō moram opravlati.«

- Kelko njiv delaš?

»Dva hektara mam posejano, tau meni ranč dojda za svinje, za kokauši pa za golaube.«

- Te pri tebi tō nega petka pa svetka.

»Tašo nega, dapa brat pa sestrami zato dosta pomagata. Mati, ona več nika ne more, ona

samo leži v posteli. Kaulak rama, ka vidiš, ogradec, tau vse dja delam, dapa najbola rauže rad mam. Vidiš, kak lopau cvetejo, tak je tū zdaj pri meni, kak če bi v püngradi bili.«

- Če telko vse maš na brigi, gda pa kak odiš te farbat?

Zazrankoma v pau šestoj gora stanem, te spolagam, pa samo tak dem te farbat. Če sem doma, te v pau sedmój polagam. Potejm se skaupam, mater taopravim, pa te dem delat. V dvanajstoj vöri domau pridem djest, zato ka dja v drũgom mesti ne morem djesti, če me bujejo, pa nej, meni tisto djesti ne spadne dobro, samo domanjo.«

- Ti si se za malara vönavčo?

»Dja sem se zatau včijo, dja sem malar. Dosta sem delo v židanoj fabriki, zato ka tam je vsigdar vse čisto bilau, nej tak kak v kosavnoj fabriki. Tau je tak velka zidina bila, dočas ka smo kauli prišli, ka smo vse pofarbali, te je že pa znauvič trbelo farbat. Tam je delo eden malar, steri se je tak zvau ka Gašpar, pa od njega sem se navčo tau tehnologijo farbanje ka šprickanje. Tau je on v Budimpešti vido, pa te tak je tau sé v Porabje prišlo. Zdaj mi je ranč na misli prišlo, ka vsigdar v edno formo trbej farbat, pa zdaj te doma sem tak začno farbat, ka se stejna pošpricka. Tjünjo sem že tri lejta nazaj vöpfungo, zdaj pa folaš pa verando delam. Neškem se hvaliti, dapa mladi bi se že

s tašim nej mantrali, zato ka tau je fejt aklavo delo. Če se tū kaj malo zmejšaš, te že cejlo stenau znauvič moraš začniti farbat. Tau samo mirno leko delaš, dapa itak ti zato vsigdar kaj napamet pride, gda delaš, ka doma tau pa tisto bi trbelo napravti, materi trbej tjüjati pa tašo.«

- Ti vejš tjüjati?

»Dja vejim tjüjati, dja sem se ešče od matere navčo. Najbol mesau rad tjöjam, pa tau je najbola naletja napravti.«

- Pokaraj tō pečeš?

»Pokaraj trno nej, dapa mam eden recept, steri je spoj dober, tauga večkrat redim. Že več lüstva me je prosilo, te recept se tak zove, ka triminutni pokaraj. V tejm je puno sadja, črešnje, slive, ka ranč zrejli, vküpzmejšes s testauv pa se že leko peče.«

- Tejva dva psa sta cejli čas tū na dvauri z drũgimi živali pa nika njim ne dejeta, kak tau?

»Zato, ka tejva sta tak notranavčeni, če do tejma piščenci ali mali prašički na glavej skakali, pa ešče tak njim nika ne dejeta. Tū pri mani so živali tak notranavčeni, ka eden pri drugom živejo. Tū se nej trbej bojati od tauga, ka bi kakšna nevola bila ali ka bi lidam kaj napravlati, mislim na dva psa. Vidiš, cejli den so vrata odprejta pa itak nédejo vö, zato ka se kak psauvdja tak drũge živali pri meni mirno pa dobro majo.«

Karči Holec

Ne pozabite pogledniti!

Vpogled - magazin Porabja

Bepillantó - A Rába-vidék magazinja

Na ogled je vsakši torek ob

20.00 vöri na Gotthárd TV

Ponovitvi: ob petkaj ob 20. vöri, ob nedelaj v

13.30 vöri

DVA NA POTAČI PA EŠKE EDEN KCUJ

Potač ali pa biciklin, če škete, je napravljen za enoga človeka. Depa, dva se na njem tō leko pelata koulakvrat. Tretji že bole žmetno kcuju k dvema sede. Najboukše je gé, ka skrak njega dé. Tak je mali Lajči vsigdar mogo bole brz ojditi za potačom, na sterom sta sejdlja pa poganjala malo vejksiva Barbara pa Sini.

Mali Lajči na potači

Lejpi, srebrni, z dvema potačoma je stau na domanjom dvouri maloga Lajčija. Mali Lajči je nej čako nej ena, nej dva, že je na njem sejdo. Pa je že pedale poganjo.

»Na, te pa so mi gučali, kak se je tou žmetno navčiti. Boug moj, vej pa tou meni dé, kak bi tou že v zibeli vedo! Tou meni dé, kak bi se na biciklini naroudo,« je že biu na poštiji.

Kak je poganjo pedale, bole je šlau. Tam nin naprej se je na svojom pelo poštaš Karči. Té je nebesko brz vedo pedale gnati. Ja, vsigdar je silo emo. Bole brz pošto vōznosi, bole brz zgotouvi. Bole brz tou obredi, prva de domou ūšo. »Na, te pa va zdaj vidla,« si je zapovedo mali Lajči pa eške bole pogno pedale.

Trikrat ji je obrno, že je skrak Karčiva biu. Eške gnouk ji je krepko pogno, že njemi je Karči leko v zadnjo gledo. Depa, neje samo gledo. Z bejlin pa debelo je gledo za njim. Tam tadale se je Barbara pelala, zar na paktregari pa Sini.

»Tou, tou pa dé ležej, kak si stoj spoj leko brodi!«

Brezi rouk njiva je zgrabo. Na, nej ranč brezi rouk. Tou se tak povej, če stoj kormanja ne drži. Gda ga je Barbara vpamet vzela, je skur skončala v šanci.

»Ti si dun svoj biciklin doubu. Zdaj več neš za nama dvema bejžo,« je nevoščeno gledala srebrno čüdo.

»Tou gvūšno, ka več nej,« njoj je gizdavo nazaj povedo. »Zdaj je vse vcejlak ovak, kak je eške včera bilou.«

Kak je tou povedo, že je kak vijer fudno tadale po poštiji. Zdaj je več nej samo tiste na potačaj doj zgrabo. Njgvi biciklin je tak leto, ka so eške autoni za njim ostanoli. Eden od tej si je brodo, ka njgvi auto na mesti stogi. Vō je stoupo, auto pa sam tadale pelo. Tam daleč, že skur pri ednom velkom varaši, so policajge z radarom stali. Mali Lajči je tak brz skrak nji pripelo, ka je radar ranč nej mogo gor zeti, kak brz je bilou. V varaši so lidge nej mogli svojim očam vōrvati. Ništerne tetice so omedlejle, možakarge pa prsegali, ka je té mali nej z Zemle. Z nikšne druge zvezde je es k nam prišo.

Mali Lajči se nagnouk pri mourdji znajšo. Nejgva dva potača sta se tak vrtela, ka sta vse žardjaviva gratala. Mujs njiva je trbelo dola staviti. Stisno je edno bremzo. Nika! Stisno je obej bremzi. Nika! Nej se je mogo dola staviti. Tak nagnouk je v mourdji biu. Ka pa zdaj? Potač je znau pelati najboukše pa najbolje brz od vsej, depa, plavati se je eške nej navčo. Majjuto je z rokami, zbrsavo z nogami, vse bole globko ga je vlejklo v soleno vodou. Že je emo pune lampe, nous je vodou v sebe potejgno, gda se je prbūdo. Zaprav ga je mama gor zbidila.

»Tak si brso pa majjuto, san si brodila, ka plavati škeš,« ga je cejloga postrašenoga k sebi stisnola.

»Ka bi pa ta takše brodila?! Vej pa ge plavati že vejn pa kaj drugoga tō,« se je brz strouso pa stra ta daleč od sebe zagno.

Že pou vōre po tejm je biu na poštiji. Naprej sta se na potači pelala Barbara pa Sini, un pa je bejžo za njima. Ranč tak, kak vsigdar šegou majo.

Miki Roš

DNEVI SIMBIOZE NA OSNOVNI ŠOLI V PUCONCIH

Med 19. in 23. majem 2014 so na naši osnovni šoli že drugič potekale Simbioza brezplačne delavnice upora-

učenci in zaposleni na OŠ. V ponedeljek smo spoznali računalnik in se naučili osnovnih stvari-uporabljati miško

be računalnikov in mobilne telefonije. Tečaj je obiskovalo 10 tečajnikov. Nekateri so se tečaja udeležili že drugič. Pri spoznavanju računalnika in učenju osnovnih veščin smo jim pomagali prostovoljci,

in tipkovnico.

Tema našega naslednjega srečanja je bila klik v svet. Spoznali smo osnove uporabe interneta in povedali nekaj o varnosti na internetu. Ogleдали smo si tudi spletne trgovine

ter različna družbena omrežja, kot so Facebook, Twitter in še mnoga. Tečajniki so se naučili dela z elektronsko pošto (tisti, ki je še niso imeli), da bi po končani delavnici ostali v stikih.

V petek smo vse usvojeno še enkrat ponovili. Spoznali smo tudi osnove uporabe mobilnih telefonov. Zadnja naloga tečajnikov je bila, da sami napišejo svoje mnenje o delavnicah in ga pošljejo na Simbiozo. Ob končanem tečaju so dobili tudi diplome.

Tečajniki so bili zadovoljni z delavnicami, saj se niso le naučili uporabljati računalnik, ampak so se družili z nami in z drugimi tečajniki. Vsem nam je bilo lepo.

Učenka Deja Časar, 9. b-razred

Štjürec boter vō s kota, zranje pride gospoda!

Mojga moža mati so mi dostakrat pripovedjali, ka za inda je v Sakalauvaj dosta stari ramov bilau. Streje so z roženoga ritonja napravili. Gda se je žetva končala pa je snaupke dobro vōposenilo, so ga s capami vōočelili pa iz tistoga so ritonja naredli. S tejm je dosta dela bilau do tistoga, ka so leko strejo pokrili. Bile so takšne künje, ka so na gništji küjali. Tiste so okajene bile, ka je dim nej na orau tavō išo, liki na dvera. Spodkar je nej z deskami biu tla popodivani, liki z malüja. Omejsili so blato, notra so zmejšali sterdja, ka je bole trpečo bilau. Gda je tau gotovo bilau, te so lepau tapogladili. Lidgé so pa bole veseli bili, če je stoj v nevoli biu, so ednoma drugoma na pomauč bili, nikoga so nej zapistili. Vzima po večeraj, gda si je doma vsikši vert svojo maro opravo, so vküppišli sausedni možki pa so karte špilali. Tak je bilau tau pri nas tō. Reckini Imre, Štejlini Štej-

fli, Šervi možak pa moj tast (após) so vsikši večer kartali. Gda je banda nej zadosti bila, te so moja tašča najvejši špilari bili. Šnapsar so se špilali. Šteromi so karte dobro šle, tisti je kričo kontra, drugi rekontra, tretji subkontra, vō iz čarde, gora na pod... Tak so po staula talabaznivali, ka se je vse trausilo. Dja sam dostakrat mislila, ka moram v beg vdartiti, liki karte špilati sam se tō navčila.

Vzima, gda je vanej od mraza vse pokalo, je znautra v toploj künji veselo bilau. Pri nas je zozidani špajet biu, tistoga leta so ga dali starci redti, gda se je moja tašča (anyós) narodila, tau je bilau 1909. leta. Gda so vōrno notrazakürili, je ica do t(e)la bila. Tak je biu napravljeni, ka pod renglina-

mi je bila edna lüknja, gde je dvej velke košare drv mesto melo. Pa te nej čüda, ka so z drvami vred škürce tō notra prinesli. Vodné, gda smo ojdli pa küjali, so potima bili. Ali vnoči, gda se je ništje nej gibo, te so oni gospodje bili. Takšo igrauto so delali, ka goslarge

tek ne znajo. Če so pri kakšoj iži, kakšno gospočko lüstvo čakali, te je verta sram bilau, ka štjürce majo. Zatok, gda so pucali pa meli (pometali), so gučali: »Štjürec boter vō s kota, zranja pride gospoda!«

E.Sukič

